

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ENTESA PER CASTELLÓ D'EMPÚRIES I EMPURIABRAVA (ECE-E) DEL 8 DE MARÇ DIA INTERNACIONAL DE LES DONES. UN TREBALL DIGNE I UN SALARI JUST PER JUSTÍCIA DE GÈNERE

Les dones treballem de forma remunerada o no. Fem dobles i triples jornades treballant fora de casa o a casa, o a tots dos llocs o, fins i tot, tres quan cal ocupar-se de la cura de familiars grans o amb malalties. I ho fem de manera desigual, assumint càrregues desproporcionades i que són abordades de forma discriminatòria. Això ha estat així des dels orígens de la divisió sexual del treball i, malgrat les conquestes assolides per les lluites feministes, la suposada crisi i les seves polítiques pro desigualtat i austericides ens mostren un balanç devastador sobre els drets de les dones.

Malgrat que la economia només s'ocupa d'un aspecte, els treballs no són només les activitats productives sinó també les reproductives que sostenen la vida humana. Atès que el treball productiu o remunerat és central per garantir els drets econòmics en el sistema actual, les dones continuen patint les pràctiques discriminatòries que aquest sistema genera i ha accentuat; en conseqüència, les desigualtats avancen i els drets i llibertats reculen. La vida, doncs, no és sostenible. Aquest és el balanç de tota la crisi generada per la globalització econòmica: la insostenibilitat i l'esgotament del model capitalista-neoliberal i patriarcal-heteronormatiu. Governos amb programa neoliberal de devaluació i precarització del treball i del sistema de benestar han convertit les dones, encara més, en treballadores de segona classe.

Avui, la bretxa salarial és 8 punts més alta que al 2008. La crisi ha devaluat els salaris de les classes treballadores i s'ha pronunciat encara més en les dones. Les dones cobrem

actualment (segons dades de 2015) salaris un 24,8% inferiors als dels homes. Mentre el sou mig a Catalunya dels homes és de 27.836€/any, el de les dones és de 20.931€. La conseqüència d'aquest fet és que les dones treballem 79 dies a l'any de forma gratuïta i que deixem de rebre entre 6.000 i 9.000€ cada any, en funció del lloc i la categoria laboral.

La bretxa salarial encara es pronuncia més en sectors d'ocupació on hi ha una major presència de dones, com els d'administració i serveis o sanitaris i de serveis socials. El 65% dels llocs de treball d'aquests sectors els ocupen les dones i elles cobren entre un 33,21% i 30,33% menys que els seus companys homes. Les retallades de la Generalitat en l'ocupació pública de l'Educació i la Sanitat han afectat a més dones. Les retallades a la dependència han provocat que les dones hagin d'assumir el rol de cuidadores i perdin els seus llocs de treball, d'altra banda, més mal remunerats.

La Organització Internacional del Treball (OIT) va alertar que Espanya és el país desenvolupat on més han augmentat les desigualtats a causa de la devaluació dels salaris i la pèrdua dels salaris que entren en una llar. La reforma laboral, les retallades salarials, la destrucció de llocs de treball, l'augment dels treballs a temps parcial han tingut efectes directes en l'augment de la bretxa salarial de gènere. Però factors com la segregació de gènere en els rols laborals i familiars, amb atribucions tradicionals a homes i dones, com la manca de recursos i serveis públics, són determinants en la discriminació per raó de gènere i la vulneració dels drets econòmics de les dones.

La injustícia de les polítiques que han aplicat els governs de dretes a Catalunya, Espanya i Europa, encara són més visibles quan la realitat avança en un sentit contrari. És a dir, les dones tenen més estudis que els homes, però, només el 66% de les dones tenen un lloc de treball remunerat, mentre que ells s'ocupen en un 80%. La diferència entre formació acadèmica i l'ocupació està causada per la manca de recursos per l'atenció de fills i filles i la pitjor retribució del sou de les dones. Les polítiques de conciliació han caigut del marc normatiu. La corresponsabilitat, però, és essencial per abordar les desigualtats. La maternitat és, per a moltes dones, l'inici de la desigualtat

laboral. Els permisos per a la criança de fills i filles estan lluny d'esdevenir una política transformadora quan no són obligatoris, ni iguals ni intransferibles.

La justícia de gènere és una qüestió inajornable. La situació de les dones respecte els seus drets econòmics constata la vulneració i precarització que genera un model econòmic liberal i un model social injust, que castiga doblement, en funció del gènere. El major repte que afrontem socialment és resoldre el conflicte capital-vida. I això, comença en reconstruir la justícia de gènere.

Per tot l'exposat, el grup d'**ENTESA** per Castelló d'Empúries i Empuriabrava (ECE-E) proposem els següents **ACORDS**:

Primer.- Declarar la justícia de gènere i les polítiques d'equitat de gènere com un eix central i prioritari en l'acció institucional de l'Ajuntament.

Segon.- Manifestar el compromís amb la igualtat salarial i lluitar contra totes les formes de discriminació salarial i laborals que es puguin produir al municipi prenent les mesures oportunes d'actuació i denuncia davant l'autoritat competent.

Tercer.- Revertir les retallades en els serveis de benestar i de cura de les persones, especialment, en les places a l'escola bressol pública i la llei de dependència.

Quart.- Declarar el municipi de Castelló d'Empúries favorable als permisos de maternitat i paternitat iguals i intransferibles.

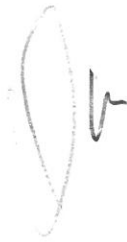
Cinquè.- Manifestar el nostre compromís amb una ocupació de qualitat i amb drets per a totes les treballadores des del moment inicial de la seva relació laboral, sense cap discriminació de naturalesa contractual.

Sisè.- Reconèixer el dret a l'acumulació del permís de lactància de les treballadores municipals, amb igualtat de gaudi dels mateixos entre homes i dones.

8 de març de 2016

Un treball digne i un salari just per justícia de gènere.

Castelló d'Empúries, 10 de març de 2016

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized loop followed by a smaller, more defined signature.